

SLADKÝ ŽIVOT

Annie Westová
Pod stříbrem
oliv

ANNIE WESTOVÁ

POD STŘÍBREM OLIV

PŘEKLAD

KATEŘINA HAMPLOVÁ

Milá čtenářko,

příběhy, které Vám nabízím v edicích Sladký život a Sladký život Duo tento měsíc, mají, když tak nad tím přemýšlím, jedno společné téma: silné ženy. Já vím, že pořád ještě přežívá takové to klišé o slabé ženě, která potřebuje silného ochránce, ale, po pravdě řečeno, není to už dávno překonáno?

Rozhodně si to myslí i hrdinky všech šesti povídek, které si můžete v těchto dvou edicích přečíst!

A když jsem si uvědomil tohle společné téma, nedalo mně to, a musím se s Vámi podělit o jeden citát z knihy úplně jiného autora, než jsou dámy, které pro Vás píší mé romantické příběhy. Jistě se shodneme na tom, že Jack London je hodně „chlapský autor“. A přesto napsal taková krásná slova:

„Najdi si ženu jako veliký, prudký plamen, ženu, která se směje... a miluje muže, dokud smí, a líbí se jí to. Jsou takové ženy.“

Láska a něha se totiž se silou vůbec nevylučují!

S láskou

Váš Harlequin

Annie Westová

POD STŘÍBREM OLIV

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Wedding Night Reunion in Greece

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Kateřina Hamplová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Annie West
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-6501-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-6507-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-6513-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Gratuluju, Christo.“ Damen se široce usmál a sevřel ruku svého přítele v pevném stisku. „Nemyslel jsem si, že se toho vůbec někdy dožiju.“

„Ty sis myslel, že bych tě nepozval na svatbu?“ usmál se Christo. Kdo jiný by mu měl jít za svědka než Damen, kamarád od dětství?

„Víš, co tím myslím. Nikdy bych neřekl, že se oženíš tak brzy. Čekal bych, že budeš brázdít širé moře příležitostí ještě tak deset let a až pak se možná rozhodneš, že je čas pořídit si dědice.“

Podívali se na sebe a bylo v tom jasné porozumění. Oba dobře věděli, co to znamená být jediným potomkem bohaté dynastie – Damenova rodina podnikala v zámořské přepravě, Christova obchodovala s nemovitostmi. Oba tížila očekávání a zodpovědnost, i když trochu zmírněné měkkým polštářem bohatství a výhod.

Při pomýšlení na svou nejnovější povinnost se Christo nahrbil. To ztuhnutí šíje dobře znal, ale teď už se snad může uvolnit. Svatbu má za sebou a všechno do sebe zapadlo. Měl problém a vyřešil ho, jak prosté. Znovu ho zaplavilo uspokojení, jež pocítil, když Emmě nasazoval snubní prsten.

Všechno dokonale vycházelo.

„Jsem rád, žes mohl tak rychle přijet.“ Přestože Christo nebyl sentimentální, bylo fajn mít starého přítele po boku.

Kromě toho by vypadalo divně, kdyby tu z ženi-chovy strany nikdo nebyl, i když šlo o malou svatbu. Damen přiletěl do Melbourne přesně načas, aby stihl soukromý obřad. Teď, v zahradách u domu nevěstiny rodiny, měli první příležitost si promluvit.

„Není taková, jakou bych čekal, ta tvá nevěstinka.“

Christo nechápavě pozvedl obočí.

„Tak zaprvé, je tebou úplně posedlá. Co na tobě vidí...“ Damen zavrtěl hlavou v posměšném nepochopení, jako by se ženy ke Christovi neslétaly jako vosy na med. Další věc, kterou měli společnou.

„Samozřejmě, že je mnou posedlá. Vždyť si mě vzala.“

Christo netrpěl falešnou skromností, když přišlo na jeho přitažlivost pro opačné pohlaví. Kromě toho si dal s námluvami s dcerou starého Katsoyiannise záležet, nespěchal a dal jí tolik času, kolik asi ani nebylo potřeba. Odmítnutí jeho žádosti o ruku nebylo součástí plánu.

Odvedl skvělou práci. Vzpomínky na Emminy doširoka otevřené oči a dychtivost, s níž mu oplácela formální polibek na konci obřadu, v něm zažehly jiskřičku vzrušení. Zjistil, že se vlastně těší, až ji dnes večer poprvé vezme do postele.

Damen vyprskl smíchy. „Tak promluvil úžasný Christo Karides s egem velkým jako Středozevní moře.“ Pak se zamračil a ohlédl se zpátky k domu, jako by se chtěl přesvědčit, že jsou tu sami. Všichni právě seděli u svatební hostiny na druhé straně budovy. „Ale teď vážně, překvapilo mě to. Emma je moc milá.“ Další pauza. „Ale není to tvůj obvyklý typ.“ Pozorně se na Christa zadíval. „Býval bych řekl, že si spíš vybereš její sestřenici. Tu veselou zrzku.“

Christo přikývl a vybavil si Mainy dokonalé křivky

v těch obtažených šatech, co tak ráda nosila. Její sebevědomí, její sexy laškování, když se snažila získat jeho pozornost. A uspěla by, kdyby mu nešlo o něco jiného.

Christovi projela bodavá bolest z týlu až do ramen a on si promnul rukou krk.

„Máš pravdu, je úžasná. Za jiných okolností bychom se spolu pobavili.“ Potřásl hlavou. Jeho situace byla jasně daná. Nemá cenu něčeho litovat. „Jenže tady mluvíme o manželství, ne o rychlém potěšení.“

Tlumený zvuk přiměl Christa se obrátit a očima propátrat okolí blízkého domu, ale nikde se nic nehýbalo. Ani v oknech, ani na dlážděné terase nebo pěstěném trávníku nikdo nestál.

Bude se muset brzy vrátit na oslavu, než si jeho nevěsta začne dělat starosti, co mu tak dlouho trvá.

Christo pocítil záchvěv zadostiučinění. „Emma není tak rafinovaná nebo sexy jako její sestřenice, ani tak krásná. Ale její dědeček jí odkázal majetek v Aténách, který jsem chtěl koupit. Manželství byla cena, kterou jsem za něj musel zaplatit.“

Damenův úsměv pohasl. „A ty ses oženil kvůli tomu? Věděl jsem, že je ta smlouva pro tebe důležitá, ale určitě jsi kvůli ní nemusel –“

„Máš pravdu. Normálně bych o tom ani neuvažoval, ale okolnosti se změnilly.“ Christo pokrčil rameny a nasadil nevzrušený výraz, aby zakryl napětí, jež stále ještě cítil při pomýšlení na ty změny ve svém životě. „Ocítl jsem se v bizarní situaci, kdy mám najednou zodpovědnost za dítě.“ Ani to, že to konečně vyslovil nahlas, jeho přetrvávající šok nijak neumenšilo. „Dokážeš si mě představit jako otce?“

Když jeho přítel vyvalil oči. „Sám vidíš, že je pro mě manželství nezbytné. Nepotřebuju nějakou sexy dračici. Místo toho jsem si pořídil něžnou, rozumnou domácí pučku, která netouží po ničem jiném než mě potěšit. Bude z ní skvělá, pečující máma.“

Emma sevřela okraj umyvadla tak pevně, až necítila prsty. Byla to jen malá úleva, protože měla pocit, že zbytek těla má jako jednu velikou, čerstvou ránu, jež bolestivě pulzuje.

Zamrkala a zírala do zrcadla v zadní koupelně v přízemí. V té, do níž se se svou družičkou uchýlila, aby si poupravily mejkap. V té s otevřeným oknem, zarostlým břečťanem, které vedlo dozadu na zahradu.

Ze zrcadla jí upřený pohled oplácely zastřené oříškově hnědé oči. Její ústa, nalíčená tou novou rtěnkou, již považovala za rafinovanou, tvořila zkrabacenou barevnou linku, příliš jasnou oproti tvářím bílým jako sních.

A její bledý obličej stále ještě lemoval ten praba-biččin starožitný závoj.

Emma se otrásla a zavřela oči. Náhle jí tíha krajky na hlavě a dlouhých svatebních šatů kolem rozechvělých nohou přišla nesnesitelná. Obepnutý korzet šatů, jež jí ještě před chvílí připadaly dokonalé, jí teď svíral plíce tak bolestně, že měla pocit, že každou chvíli vybuchnou.

„Vědělas to?“

Emma oči zase otevřela a v zrcadle se podívala na Steph. Zatímco Emma jako by se proměnila ve voskovou figurínu, Steph jako by vlivem šoku spíš ožila. Oči jí svítily.

„Hloupá otázka. Samozřejmě, že ne.“

Kamarádka stiskla rty. „Zabiju ho holýma rukama. Ne, to by bylo moc laskavé. Pomalé mučení. To si zaslouží.“ Zlověstně se zamračila. „Jak se k tobě může takhle chovat? Musí vědět, co k němu cítíš.“

Bolest v Emmině hrudi zesílila z kruté na mučivou. Měla pocit, jako by ji někdo trhal na dvě půlky. Což dávalo smysl, když byla tak bláhová, že své srdce Christovi podala a on ho prostě roztrhl vejpuľ.

Bez varování.

Bez anestézie.

Bez omluvy.

„Protože je mu to jedno,“ vyklouzlo jí z téměř nehybných rtů. „Nikdy mu na mně doopravdy nezáleželo.“

Jakmile ta slova vyřkla nahlas, cítila Emma, jak jsou pravdivá, bez ohledu na to romantické kouzlo, jímž ji Christo spoutal. Byl laskavý a chápavý, když byla zničená z dědečkovy smrti. Brala jeho starosvětskou zdrženlivost jako důkaz jeho úcty k ní, jeho ochoty počkat až po svatbě. Teď si uvědomila, že jeho trpělivost a odtažitost znamenaly jen to, že ho vůbec nepřitahuje.

Z očí jí spadly růžové brýle a bylo jí z toho zle.

Proč to neviděla dřív? Proč neposlouchala Steph, když jí radila, aby nespěchala? Aby nedělala tak důležité rozhodnutí v době, kdy je emocionálně zranitelná?

Emma ten poslední měsíc žila v pohádce, věřila, že její princ na bílém koni přijel, aby tu byl pro ni, aby nebyla na světě úplně sama.

Všichni, které v životě milovala, zemřeli. Rodiče jí náhle zmizeli ze života, když jí bylo jedenáct, malé letadlo, v němž seděli, se zřítilo v bouři. Potom před čtyřmi lety babička, to jí bylo osmnáct. A nyní její umíněný, beznadějně staromódní, a přesto úžasný dědeček. Ta ztráta se zdála nesnesitelná, pokud právě neměla Christa po boku.

Ostrý nádech jí v sevřených plicích až řezal. Hořce se zasmála. „Nic o mně neví. Nemá ani tušení, kdo jsem.“

Chce ho jen potěšit, no to jistě!

Domácí puška!

Christo očividně uvěřil dědečkovi, který byl pevně přesvědčený, že studuje jen proto, aby nějak zabila čas, než si najde toho pravého ženicha!

Možná si Christo myslí, že žije v domě prarodičů proto, že je pokorná a poslušná. Pravdou ovšem bylo,

že dědeček byl přes všechno své rámusení po babiččině smrti zdrčený, a Emma se rozhodla s ním zůstat, dokud se z toho nedostane. Jenže potom se mu zhoršilo zdraví a na odchod už nebyl vhodný čas.

Nejhorší bylo, že si Emma myslela, že jí Christo doopravdy rozumí. Věřila, že s ní tráví čas, protože mu připadá zajímavá a přitažlivá.

Ale ne zjevně ne tak přitažlivá jako její *veselá, úžasná* sestřenice Maia.

Emmě sevřela břicho bolest a z plic se jí vydral namáhavý výdech. Bylo už tak dost zlé, že v ní Christo v porovnání s její *sexy* sestřenicí viděl jen šedou myšku. Ale to, že si nevšiml, že kromě toho, že je *sexy*, je Maia také laskavá, inteligentní a vtipná, bylo snad ještě horší.

Christo je chytrý chlap. Podle dědečka byl díky své fenomenální schopnosti vzhledu neuvěřitelně úspěšný podnikatel – rodinnou firmu, již zdědil, proměnil v prosperující impérium. Zjevně ovšem neztrácel čas tím, že by se snažil uplatnit svůj vhlad na ženách, které potkal.

Protože nejsme dost důležité?

Protože si myslí, že nás může prostě využívat, jak se mu zamane?

Christo měl v Evropě pověst známého playboye, vždy randil s nádhernými, okouzujícími ženami. Jenže ona ve své naivitě věřila, že jsou to přehnané pomluvy, jak ji ujišťoval. Potom ji pohladil po tváři, lehounce jí přejel špičkou prstu po klíční kosti a Emma zapomněla na všechny pochybnosti.

S ní bylo tak snadné manipulovat! Tak snadno se nechala omámit jeho kouzlem. Jeho pozorností.

Protože to byl první muž, který si jí doopravdy všímal.

To se opravdu dá tak snadno ošálit?

Emma se naklonila nad umyvadlo, jak se jí zvedl žaludek. V krku ji pálilo a ona se začala dávit.

Když bylo po všem, vypláchla si pusku a trochu omyla

obličej a vzhledla ke své kamarádce. „Já mu *věřila*, Steph. Dokonce jsem si vážně myslela, že to, že nereaguje na Maino svádění, je důkazem, že ho přitahuju já.“ Kousla se do rtu.

Byla hrozně důvěřivá. Když se jí kamarádka ptala, jestli na to Christo nejde nějak podezřele rychle, jen mávla rukou. Tehdy dávalo smysl rychle se vdát, aby u toho dědeček mohl být. A když zemřel, to poslední, co řekl, bylo, jak moc je rád, že má Christa a že nechce, aby svatbu odkládala.

Měla s tím počkat.

Mělo jí být jasné, že romantické sny jsou příliš krásné na to, aby se staly skutečností.

„Byla jsem úplný idiot, že jo?“ Přitom ona bývala vždy tak opatrná – nevrhala se po hlavě do každého dobrodružství –, a přesto dovolila, aby ji ta pohledná tvář a lživá slova obloudily, potlačily její vnitřní ostražitost a odtáhly ji od plánů na budoucí kariéru.

„Samozřejmě že ne, zlatíčko.“ Steph jí položila paži kolem ramen a pevně ji sevřela. „Jsi laskavá a velkorysá a upřímná a vždycky vidíš v lidech to dobré.“

Emma potřásla hlavou a kamarádčina loajalita jí vyloudila na tváři napjatý úsměv. „Chci říct, že obvykle strkám hlavu do písku.“ Nebo do knih. Dědeček si pravidelně stěžoval, že tráví moc času čtením. „No, s tím je konec.“ Otrásla se. „Když si představím, že bychom to neslyšely...“

„Ale slyšely jsme to.“ Steph jí znovu stiskla rameno. „Otázkou je, co s tím budeš dělat?“

Ta otázka vytrhla Emmu ze záchvatu sebelítosti.

Podívala se do zrcadla na tu holku s popelavou tváří a najednou se jí se zmocnil vztek. Pálící, výbušný vztek, jenž jí proudil žilami, rozehrál jí ztuhlé tělo a spálil na prach tu zranitelnost, kterou cítila po konfrontaci s Christovou přezíravostí. Prudce se obrátila ke kamarádce.

„Odejdu od něj, samozřejmě. Christo si může najít jinou *rozumnou* ženu, aby se starala o jeho dítě a těšila ho.“

Je vážně hloupé, že nejvíc ji bolelo, že vycítil její touhu po fyzické blízkosti. Touhu po *něm*.

Zachvěla se, když si vzpomněla, jak moc se těšila, že ho potěší a on jí to oplatí těma velkýma, šikovnýma rukama a silným, svalnatým tělem. Teď se jí z pomyšlení, že by se jí měl dotknout, dělalo zle.

Zvlášť když důvodem jeho zdrženlivosti v sexu nebyl respekt k ní a k jejímu umírajícímu dědečkovi. Prostě ho sex s šedou myškou nijak nelákal. Kdyby byl zasnoubený s krásnou Maiou, nedržel by se zpátky. V oddělených postelích by do svatby rozhodně nespali.

Emma pocítila nával horka v místech, kde se jednou spojí s mužem, jehož bude milovat a který bude milovat ji. Myslela si, že ho našla v Christu Karidesovi – teď ale jediné, co cítila, bylo opovržení a zklamání, že uvěřila jeho lžím.

„To se mi vážně ulevilo.“ Stephina slova ji vrátila zpátky do přítomnosti. „Bála jsem se, že bys s ním mohla chtít zůstat s nadějí, že se do tebe nakonec zamiluje.“

Emma zavrtěla hlavou a stará krajka se jí zavlnila kolem ramen. Dědeček byl pyšný, že bude mít na sobě stejný závoj jako babička, když si ji bral. Christo z nich obou udělal blázny. A ona mu to nikdy neodpustí.

„Možná nejsem u nás v rodině ta nejnápadnější, ale nejsem hadr na podlahu, jak Christo Karides už brzy zjistí. Pomůžeš mi?“ podívala se na kamarádku.

„Musíš se ptát?“ protočila oči Steph. „Co máš v plánu?“

Emma zaváhala, když si uvědomila, že zatím žádný plán nemá. Ale po chvilce se vzpamatovala.

„Mohla bys zajít do mého pokoje a přinést můj pas a kabelku? A kufr?“ Ten kufr, co si sbalila na svatební

cestu. Bodlo ji u srdce. „Budeš se muset vrátit dolů zadním schodištěm.“

„A co dál?“

„Zarezervuji si letenku. Kdybych si mohla půjčit auto a nechat ho na letišti –“

„A nechat Christa Karidese vychutnat si do dna, až jeho nevěsta zmizí? To zní skvěle.“ Stephin široký úsměv téměř zakryl vztek, jenž se jí blýskal v očích. „Ale já mám lepší nápad. Zapomeň na letiště. To je první místo, kde tě bude hledat. S jeho možnostmi mu bude stačit pár hodin, aby tě objevil. Běž ke mně a počkej, až ti zavolám.“ Vytáhla z kabelky svazek klíčů a vtiskla ho Emmě do dlaně. „Dostanu tě z Melbourne, ale tak, že nebude schopný sledovat tvou stopu. Ne nadarmo se říká, že jsem nejlepší cestovní agentka ve městě. Bude to vážně radost sledovat, jak se dusí ve vlastní šťávě, když se tě bude snažit najít.“

Poprvé od chvíle, kdy zaslechly Christův rozhovor, se Emma usmála. Nezáleží na tom, že má tváře tak napjaté, jako by se měly každou chvíli roztrhnout. Důležité je, že zná cestu, jak z toho ven a že má věrnou kamarádku.

Najednou už se necítila tak strašně opuštěná.

„Děkuju, Steph. Nemůžu ani vyjádřit, co pro mě znamená, že mi pomáháš.“ Emma zamrkala, jak ji v očích zaštipaly slzy.

Plakala, když přišla o dědečka. Odmítala ronit slzy kvůli muži, jenž není dost dobrý ani na to, aby vyslovil dědečkovo jméno. Podvodník, který využil lásky starého pána k ní a jeho starosti o její budoucnost.

„Ale budeš muset být opatrná, aby na tobě něco nepoznal,“ zamračila se Emma na kamarádku. „Stačí jeden pohled a Christo pozná, že něco tajíš. Je prevít, ale hloupý není.“

Steph zavrtěla hlavou a nasadila dokonale nevinný výraz, kterým balamutila učitele celé roky. „Neboj.

Ani ho to nenapadne. Řeknu mu, že si potřebuješ odpočinout. Pochopí to. Dnešek byl náročný a ty pořád truchlíš pro dědečka.“

Emma na chvilku zatoužila, aby tu byl dědeček s ní. Byl sice panovačný a svéhlavý, ale pod tím nevrlým zevnějškem se skrývala milující duše. Zamrkala. Odmítla se poddat smutku.

„Skvěle. Ty běž nahoru a já si zatím sundám ten závoj.“ Nebyl čas se převlékat, ale nemůže utíkat se závojem až na zem. „Schovám ho tady do skříňky. Mohla bys ho tady pak vyzvednout a postarat se mi o něj?“

„Samozřejmě. Víím, že je pro tebe důležitý.“ Steph se konejšivě dotkla Emminy paže. „Ještě něco. Kam se chystáš?“

Emma se otočila k zrcadlu a začala si z vlasů vytahovat první z té spousty sponek, jež jí držely závoj na hlavě. „Na jediné místo, kde se ještě cítím jako doma.“ Její teta a strýc, Maiiny rodiče, zdělili tento dům a spolu s ním dědečkův majetek v Austrálii. Jí připadla firma v Aténách, kterou měl podle podepsané smlouvy řídit její manžel. Uvědomila si, že s tím bude muset něco udělat. A k tomu zdělila i starou vilu svých prarodičů v Řecku, kam jezdívala každé léto s rodiči, než zemřeli.

„Pojeďu na Korfu.“

Byl to dokonalý úkryt. Nikdy se o ní Christovi nezmínila a navíc, on by ji jistě v Řecku, na svém domovském hřišti, nehledal.

Může se tam v klidu rozhodnout, co bude dělat dál. A jak ukončí tuhle frašku zvanou manželství.

DRUHÁ KAPITOLA

Emma prošla kovanou branou a měla pocit, jako by vstoupila do minulosti. Nebyla na Korfu už léta, už od svých patnácti, od doby, kdy babička začala být příliš slabá na cestování.

Bylo to už sedm let, a přesto, když se zadívala na stinnou příjezdovou cestu, kroutící se až k vile, měla pocit, jako by uplynulo jen sedm dní. Zástupy starých olivovníků, zkroucených, ale se zdravými korunami, plnými nových zelených přírůstků, se rozprostíraly po svahu dolů k moři jako stříbřitě zelená pokrývka. V sadu vedle se v trsech lesklých tmavých citrusových listů krčila krémově bílá poupata.

Emma se nadechla bohaté vůně květů citroníků, kumkvatů a pomerančovníků. Pomerančové květy byly tradičním symbolem nevěst – v Melbourne na podzim, zatímco tady v Řecku na jaře.

Emma se otrásla, jak ji zamrazilo. Bylo to vážně jen taktak. Když si představí, že by se o Christově skutečném postoji k ní nedozvěděla! O kolik víc by jeho kouzlu jistě propadla. Vzhledem k jeho pověsti byl bezpochyby, co se svádění týče, velmi schopný.

Spolkla nával bolesti, popadla držadlo kufru, posunula si kabelku na rameni výš a vyrazila k domu.

Byla zpocená a unavená a toužila po skleničce něčeho studeného. Možná od ní bylo hloupé, že se nechala